

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 19. Photii astutia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](#)

Sæculum IX. mnes Orientis Fideles directam, in qua
A. C. 862. postquam summatim hanc Causam & La-
 gatorum suorum culpam exposuit, dicit: *Oportet vos certiores fieri, nos nu-*
lo modo in Ordinationem Photii, aut Dis-
positionem Ignatii consensisse, & nulla
in hoc negotio partem habuisse. Tu-
 sermone ad tres Patriarchas Alexandri-
 num, Antiochenum & Jerosolymitu-
 num, ad Metropolitas & Episcopos spe-
 ciatim directo, *vobis Autoritate Apo-*
stolica, inquit, præcipimus, ut de Ignat-
& Photii causa nobiscum eadem senti-
tis, atque has literas nostras in Diœce-
bus vestris prædicari curetis, quo ad on-
nium notitiam perveniant.

§. XIX.

Photii Astutia.

Nic. vit Ign. Photius non modo Epistolæ Pontifici
p. 1215. nullam rationem habuit, sed etiam
 liam contraria omnia continentem in-
 gni dolo commentus est. Fabulam vi-
 ro adornavit in hunc modum; adven-
 aliquis, cui nomen Eustratius, veste mo-
 nachum præferens, ceterum in illum u-
 que diem Constantinopoli nunquam vi-
 sus, Palatum Patriarchale ingressus, spe-
 ctantibus omnibus, quotquot præsen-
 tes erant, ait ad Photium, se Roman-
 missum fuisse ab Ignatio, cuius Epistola
 (nempe confictam) ad Nicolaum Papam
 dir

directam simul Photio reddidit. In ea Sæculum IX.
 Ignatius persecutionem, quam passus e- A. C. 862.
 rat, vivis coloribus depingere videba-
 tur; sed Papa, addidit Eustratius, ne qui-
 dem eam aspicere dignatus est. *Quod*
me coegit, ut eandem buc referrem. Mox
 alteram Photio tradit Epistolam nomi-
 ne Nicolai Papæ scriptam, in qua excu-
 sabat, quod inter ambos irrepsisset dis-
 cordia, se vero deinceps Communio-
 nem & amicitiam indissolubilem cum
 Photio exculturum. Illico Photius has
 Epistolas ad Imperatorem & Bardam Cæ-
 sarem desert, quo amborum animi in I-
 gnatum irritarentur, si crederent, Ignatium
 eos apud homines exterios calu-
 mniare voluisse. Tunc vero mittuntur
 iterum milites, qui Ignatum custodi-
 rent, & inquire coëptum, an nulla fraus
 huic rei subeffset. Quæstio de Eustratio
 habetur, jubetur edicere, quis ipsi Epi-
 stolam Ignatii ad Papam tradidisset. Di-
 cit, hanc se a Cypriano Ignatii Disci-
 pulo accepisse, cumque per spatium u-
 nius ferme mensis urgeretur quæstio, ut
 manifestaret, ubi iste Cyprianus esset,
 tandem patuit, tam Cyprianum quam ce-
 teros omnes Ignatii familiares huic ho-
 mini esse penitus ignotos. Ita fraude
 detecta Bardas Eustratiū virgis acerri-
 me cædi jubet, Photio frustra effictim
 rogante, ut parceret. Qui postea con-

E 4 solatu-

Sæculum IX. solatus afflictum, effecit, ut apparito.
 A. C. 862. ribus præficeretur. Tempore non multo elapsi satis exploratum, ipsum Photium Epistolas fabricasse, & astutissim sceleris auctorem extitisse.

p. 1218.

Haud multo post tempore ad Photium desertur, Ignatium Altare, a Russi in illa Insula, in qua ejus positum era Monasterium, eversum reparasse. Illi apud Imperatorem conqueritur, crimen maximum esse admissum, nec enim lice re viro deposito Sacras Episcopalis Officii functiones peragere. Ergo in illum locum duo Metropolitæ mittuntur, qu Altare ipsis jubentibus e loco avulsu ad littus maris deportant, quadragies lavant, & in pristinum locum repnunt.

Interim Photius dissimulabat impi mores Imperatoris, qui divinam Religio nem ludibrio habens inter Sycophantas suos propudosæ licentiæ socios nulla re magis delectabatur, quam cum Sacras Cæremonias scurrili mimo imitare tur. (*) Cum in Festo Ascensionis Do mini

Sup. Lib.
XLIX. §. 17

(*) Hic obseruet Lector studiosus Auctores Schismatis Græcorum, Photium, superbiæ mancipium, & Michaelem impium Imperatorem. Photius nihilominus a Cave laudatissimus homo est. Sed non invidemus hos Duces, qui buscunque eos sequi luber.

mini anno octingentesimo sexagesimo Sæculum IX.
 motus terræ totam civitatem Constan- A.C. 862.
 tinopolitanam perterrituisset, Basilius Ar-
 chiepiscopus Thessalonicensis ausus est
 virili constantia Principem corripere, di-
 cens, eum factis impiis iram Dei in to-
 tam civitatem provocare. At Impera-
 tor more tyrannorum incensus Episco-
 pum colaphis tundi jussit tam crudelem
 in modum, ut dentes exciderent, mox-
 que dorsum ita flagris (*) dilaniari, ut
 etiam de vita periclitaretur. Photius e-
 contra ab Imperatoris latere non avelle-
 batur, & cum sacrilegis histrionibus
 mensæ ejusdem accumbebat. Unde ipse
 Imperator cavillans dicere solebat: *Ego*
Theophilum (erat is Ludionum suorum
 princeps) *babeo Patriarcham, Cæsar Pbo-*
tium, & Christiani Ignatium.

p. 1214.

§. XX.

Concilium Pistense.

In Francia Rex Carolus Calvus codem ^{to. 8. Cont.}
 anno octingentesimo sexagesimo se- ^{p. 755. 776.}
 E 5 cun. ^{Ann. Bert.}
 862.

(*) Id quoque Græcorum mores non pa-
 rum dehonestabat, quod sæpiissime non plebe-
 jorum modo, sed etiara virorum Magistratu spe-
 cabilium, Consularium, Presbyterorum, Archi-
 episcoporum, Patriarcharum, & Imperatorum de-
 positorum etiam, humeros virgis cædere non
 puderet.